

Tvangsauktion over fast Ejendom kun skal indrykkes i Statstidende og ikke tillige i et af Justitsministeriet dertil bestemt stedligt Blad. Endvidere har man i §§ 544 og 599, hvor Talen er om Bekendtgørelse henholdsvis om Tvangsauktion over Løsøre og Udpantning, fulgt Landstingsudvalgets Forslag, hvorefter det er Fogeden og ikke Justitsministeriet, der afgør, i hvilke stedlige Blade Bekendtgørelse skal finde Sted. Som en sidste Ændring af mere almindelig Interesse skal nævnes den af Landstingsudvalget paa Foranledning af Sagførerne foreslaaede Sammenslutning af Landets to Sagførersamfund til eet.

De øvrige Ændringer, der er foretagne i Lovforslaget fra den Skikkelse, hvori det var vedtaget af Folketinget, og som for største Delen skyldes Landstingsudvalgets Betænkning eller senere tilkomne Love, er alle af formel Karakter eller i alt Fald af saa ringe reel Betydning, at jeg ikke finder Anledning til at opholde det høje Tings Tid ved nu at gøre Rede for dem.

Inden jeg slutter disse almindelige Bemærkninger, vil jeg imidlertid give nogle Oplysninger om Udgiftsspørgsmaalet, der jo har stor Betydning i denne Sag, og som man muligvis netop i Aar vil tillægge en særlig Betydning. Jeg skal om dette Spørgsmaal bemærke følgende: Efter det i Rigsdagssamlingen 1913—14 fremsatte Lovforslag var den aarlige Merudgift for Statskassen af Justitsministeriet beregnet at ville udgøre 1,033,200 Kr., og i Landstingsudvalgets Betænkning er Merudgiften efter Udvalgets Ændringsforslag opgjort til 1,134,800 Kr. Da der ikke ved nærværende Lovforslag er sket nogen Ændring, der kan antages at influere paa Udgiftsspørgsmaalet, har man ikke i Justitsministeriet paa ny foretaget nogen Udregning angaaende Udgifterne, men jeg kan i den Henseende henvise til de to Oversigter, som ledsagede Landstingsudvalgets Betænkning. Disse Oversigter indeholder en Sammenligning af Udgifterne efter Loven af 1909 og Udgifterne efter Lovforslagene i 1912 og 1914. I alle disse Aar er der gjort Beregninger over Udgifterne, og disse gøres der Rede for i de to Bilag til Landstingsudvalgets Betænkning. Det vil af Oversigten ses, at den store Forskel, der var mellem den af Justitsministeriet i 1909 foretagne Beregning, hvorefter den aarlige Merudgift vilde andrage 2,036,000 Kr., og den i 1914 foretagne Beregning, hvorefter Merudgiften, som jeg før nævnedes, er opgjort til 1,033,200 Kr., særlig skyldes en

betydelig større Forøgelse af Statspolitiet, ca. 350,000 Kr. mere end nu beregnet, en stor Udgiftspost til Delinkventomkostninger, 550,000 Kr., og et Tilskud til Københavns Politi, 100,000 Kr., samt at man ikke havde fradraget, hvad den forhøjede Retsafgift kan antages at ville indbringe — det anslaaes nu til 170,000 Kr. om Aaret.

I Forbindelse med Udgiftsspørgsmaalet skal jeg tillade mig at henvise til, at Statens Indtægter ved Retsportlerne, hvis naturlige Anvendelse i første Række maa være at dække Udgifterne til Retsplejen, paa Finansloven for indeværende Aar under § 5 V. A. er ansatte til et Beløb 4,450,000 Kr., medens Udgifterne til Justits- og Politivæsenet m. m. under § 17 A. II. er ansatte til i alt ca. 2,740,000 Kr. Det vil heraf ses, at selv med den ved Retsreformen foranledigede Merudgift paa 1,134,800 Kr. vil Statens Indtægter ved Landets Retspleje dog overstige Udgifterne med et meget betydeligt Beløb.

Dette er, hvad jeg havde at bemærke i Anledning af Fremsættelsen af selve Hovedlovsforslaget. De 6 Supplementslovsforslag til Lovforslaget om Rettens Pleje fremsættes ligesom Hovedlovsforslaget i det hele i den Skikkelse, de fik ved Folketingets Vedtagelse i Rigsdagssamlingen 1913—14, med Hensyntagen til de Ændringer, der blev bragt i Forslag i Landstingsudvalgets Betænkning, og om hvilke man gik ud fra, at de vilde kunne paaregne Tilslutning fra et Flertal i Folketinget.

I *Forslaget til Lov om Udgifterne i Strafferetsplejen* er siden Fremsættelsen i Rigsdagssamlingen 1913—14 kun foretaget et Par i Landstingsudvalgets Betænkning foreslaaede Ændringer af formel Art.

I *Forslaget til Lov om Tilvejebringelse af Lokaler for Østre Landsret, Sø- og Handelsretten i København og Københavns Byret m. m.* er der kun sket den Ændring, at i § 2, 2det Stykke, den Sum, som Justitsministeren bemyndiges til at anvende til Ombygning af Rigsdagsbygningen i Anledning af dens Indretning til Rets- og Kontorlokaler for Østre Landsret og Sø- og Handelsretten m. v. og af Domhuset, forhøjes fra 250,000 Kr. til 300,000 Kr. Denne Forhøjelse, der skyldes den indtraadte Prisstigning paa Byggematerialier samt Forhøjelse af Arbejdslønnen, vil bevirke, at Statens Udgifter een Gang for alle til Retsbygninger og Grunderhvervelser i København forhøjes fra 1,231,430 Kr. til 1,281,430 Kr. Hertil kommer Værdien af Rigsdagsbygningen, der i Statsregnskabet er sat til 1,000,000 Kr. Men denne